

การผลิต หอมแบ่ง

พันธุ์และการปลูก

การใส่ปุ๋ย ให้น้ำ
และการดูแลรักษา

การจัดการศัตรูพืช
โรคพืช แมลงและไรศัตรูพืช วัชพืช

การเก็บเกี่ยวและ
การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

พันธุ์และการปลูก

พันธุ์

- ✓ เลือกหัวพันธุ์ที่สมบูรณ์ไม่เป็นโรค
- ✓ ให้ผลผลิตสูง มีคุณภาพตรงตามที่ต้องการ
- ✓ เจริญเติบโตดี เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศที่ปลูก

พันธุ์ที่นิยมปลูก : เช่น พันธุ์ไต้หวัน พันธุ์พื้นเมือง

แหล่งผลิตหัวพันธุ์ : อ.ลับแล จ.อุตรดิตถ์

อ.เมือง และ อ.ธาตุพนม จ.นครพนม

การปลูก

- ✓ ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์
การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี
- ✓ ค่าความเป็นกรดต่ำ 5.8-6.5
- ✓ อุณหภูมิ 20-24 องศาเซลเซียส
- ✓ ปลูกมากในช่วง พฤศจิกายน - เมษายน
- ✓ ปลูกได้ทั้งปี โดยช่วงฤดูฝน จะมีราคาดี

การเตรียมดิน

- ✓ ไถตากดินไว้ประมาณ 7 วัน แล้วไถพรวนอีก 1 - 2 ครั้ง
- ✓ หากดินเป็นกรดให้ใช้ปูนขาวหว่าน
- ✓ ยกแปลงปลูก กว้าง 1 เมตร ความยาวตามพื้นที่ โดยให้มีร่องน้ำระหว่างแปลงกว้าง 30 เซนติเมตร
- ✓ ใส่ปุ๋ยคอก อัตรา 2 - 4 ตันต่อไร่

วิธีการปลูก

- ✓ สามารถปลูกได้ทั้งจากหัวพันธุ์ และเมล็ดพันธุ์ (จังหวัดทางภาคเหนือ)

โดยการเตรียมต้นกล้า อายุประมาณ 45 วัน
อายุเก็บเกี่ยวประมาณ 60 วัน หลังปลูก

- ✓ ก่อนปลูก ทำความสะอาดหัวพันธุ์ โดยแกะหัวแยกเป็นกลีบ ตัดส่วนปลายเล็กน้อย
ใช้ผ้าเปียกสะอาดคลุมไว้ประมาณ 1-2 วัน

การปลูก (4)

การผลิตหอมแบ่ง
รัฐวิจิตรเรื่องพืชกับกรมวิชาการเกษตร

วิธีการปลูก (2)

- ✓ อัตราหัวพันธุ์ 60 - 80 กิโลกรัมต่อไร่
- ✓ ระยะปลูกระหว่างต้น ระหว่างแถว
เท่ากับ 15 x 15 เซนติเมตร
- ✓ รดน้ำในแปลงก่อนปลูกให้ชุ่ม
- ✓ ปลูกลึก 3 ใน 4 ของหัว หลังปลูกใช้แกลบดิบ
หรือฟางข้าวคลุมแปลง เพื่อรักษาความชื้น
และป้องกันวัชพืช

การใส่ปุ๋ย การให้น้ำ และการดูแลรักษา

การใส่ปุ๋ย

- ✓ ใส่ปุ๋ยสูตร **16-10-10** อัตรา **40-50** กิโลกรัมต่อไร่ โดยแบ่งใส่ 2 ครั้ง คือ รองพื้นก่อนปลูก และหลังปลูก 20-25 วัน

การให้น้ำ

- ✓ ให้น้ำทันทีหลังการปลูกและหลังการใส่ปุ๋ยทุกครั้ง
- ✓ ให้อย่างสม่ำเสมอ

การผลิตหอมแบ่ง
รู้จริงเรื่องพืชกับกรมวิชาการเกษตร

การจัดการศัตรูพืช

(โรคพืช แมลงศัตรูพืช และวัชพืช)

โรคพืชที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

โรคใบจุดสีม่วง

อาการโรคบนใบหอมใหญ่

อาการโรคบนใบกระเทียม

ใบของหอมหัวใหญ่
หักพับลงและแห้ง

Conidia ของรา
Alternaria porri

โรคใบจุดสีม่วง (2)

สาเหตุ : เชื้อรา *Alternaria porri* (Ellis) Cif.

โรคใบจุดสีม่วง (3)

ลักษณะอาการ :

มักพบอาการของโรคบนใบ เริ่มแรกเป็นจุดฉ่ำน้ำขนาดเล็ก เมื่อแห้ง เปลี่ยนเป็นจุดแผลสีขาว ต่อมาแผลขยายเป็นวงกว้างตามความยาวของใบ ทำให้เกิดแผลรูปไข่ สีน้ำตาลอ่อนหรือสีน้ำตาลอมม่วง เนื้อเยื่อรอบขอบแผลสีเหลือง ถ้าอากาศชื้นจะเห็นสปอร์ของราเป็นผงละเอียดสีดำกระจายทั่วแผล หากอาการโรครุนแรงแผลขยายเชื่อมติดกันเป็นแผลขนาดใหญ่ จะทำให้ใบหักพับหรือใบแห้ง ต้นที่เป็นโรครุนแรงใบจะแห้งตาย

โรคใบจุดสีม่วง (4)

การแพร่ระบาด :

- โรคแพร่ระบาด โดยสปอร์ของเชื้อรา แพร่ไปกับลม น้ำ แมลง เครื่องมือ-การเกษตร หรือหัวพันธุ์ที่เป็นโรค
- โรคระบาดรุนแรงและรวดเร็วในสภาพอากาศเย็น มีความชื้นสูง จึงพบโรคระบาดในฤดูหนาวที่มีน้ำค้างลงจัด หรือปลายฤดูฝนต่อฤดูหนาว
- โดยปกติจะพบโรคระบาดในระยะหอมโต หรือลงหัวแล้ว แต่บางครั้งอาจพบเมื่อต้นยังเล็ก ถ้าปลูกพืชล่าช้า ในขณะที่แปลงข้างเคียงมีโรคระบาดอยู่แล้ว
- โรคจะระบาดรุนแรงมากถ้ามีเพลี้ยไฟเข้าทำลาย
- เชื้อราสาเหตุโรคสามารถอยู่ข้ามฤดูในเศษซากหอมที่เป็นโรคที่อยู่ในดิน

โรคใบจุดสีม่วง (5)

การป้องกันกำจัด :

1. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ปราศจากโรค หรือก่อนปลูกแช่หัวพันธุ์ หรือต้นกล้าด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟโนโคนาโซล 25% อีซี อัตรา 30-40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15-20 นาที
2. เลือกระยะเวลาปลูกที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงโรค
3. ดูแลแปลงปลูกให้สะอาด โดยเก็บซากพืชที่เป็นโรคไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก
4. ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป เพราะจะทำให้หอมอ่อนแอต่อการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรค

โรคใบจุดสีม่วง (6)

การป้องกันกำจัด :

5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น

ไฮโปรไดโอน 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

หรือ ไดฟีโนโคนาโซล 25% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

หรือ โพรคลอราซ 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นทุก 5-7 วัน

สารแต่ละชนิด ไม่ควรพ่นติดต่อกันเกิน 4 ครั้ง ควรสลับกับแมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อสาเหตุโรค ควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวอย่างน้อย 15 วัน

โรคใบจุดสีม่วง (7)

การป้องกันกำจัด :

6. ป้องกันกำจัดแมลง โดยเฉพาะเพลี้ยไฟ
7. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่สกุลหอมกระเทียม หมุนเวียน เพื่อลดการระบาดของโรค

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย

อาการบนใบของหอมหัวใหญ่

อาการบนกาบใบของหอมแดง

อาการบนก้านดอกของหอมแดง

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย (2)

สาเหตุ : เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* (Penz.) Penz. & Sacc.

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย (3)

ลักษณะอาการ :

อาการเริ่มแรกพบจุดชำรุด้ำน้ำขนาดเล็กบนใบหรือส่วนต่างๆของหอม ต่อมาจะขยายใหญ่เป็นรูปกลม หรือรี เนื้อแผลยุบต่ำลงเล็กน้อย บนแผลมีส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อรา เห็นเป็นหยดของเหลวสีชมพู อมส้ม เมื่อแห้งจะเห็นเป็นตุ่มเล็กๆ สีน้ำตาลดำ เรียงเป็นวงรีซ้อนกันหลายชั้น ถ้าแผลขยายใหญ่หรือหลายแผลมาชนกันจะทำให้ใบหักพับ แห้งตาย หรือเน่าตายทั้งต้น

อาการโรคที่ก้านดอก

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย (4)

ลักษณะอาการ :

บางครั้งอาจพบอาการต้นแคระแกร็น ไม่ลงหัว หรือหัวลีบ ยาวบิดโค้งงอ ใบบิดเป็นเกลียว ส่วนคอยืดยาว มีระบบรากสั้นกว่าปกติ ทำให้รากขาดหลุดจากดินได้ง่าย เนื่อก่อนถึงเวลาเก็บเกี่ยว

อาการต้นเลื้อย

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย (5)

การแพร่ระบาด :

- โรคแพร่ระบาด โดยสปอร์ของเชื้อรา แพร่ไปกับลม ฝน น้ำ แมลง เครื่องมือการเกษตรหรือหัวพันธุ์ที่เป็นโรค
- โรคระบาดรุนแรงและรวดเร็วเมื่อมีความชื้นสูง
- เชื้อราสาเหตุโรคสามารถอยู่ข้ามฤดูในเศษซากหอมที่เป็นโรคที่อยู่ในดิน

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย ⁽⁶⁾

การป้องกันกำจัด :

1. ก่อนปลูกพืชควรไถตากดิน 2-3 ครั้ง เพื่อลดปริมาณเชื้อราและใส่ปูนขาวและปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับสภาพดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของหอมแบ่ง
2. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ปราศจากโรค หรือก่อนปลูกคลุกหัวพันธุ์ด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา อัตรา 10-20 กรัม ต่อหัวพันธุ์ 1 กิโลกรัม หรือแอสสารโพรคลอราซ 50%
ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15-20 นาที

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย (7)

การป้องกันกำจัด :

3. การปลูกหอมในฤดูฝนควรยกร่องสูงเพื่อให้มีการระบายน้ำดี หากน้ำท่วมขังควรรีบระบายน้ำออกให้หมด
4. ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป เพราะจะทำให้หอมอ่อนแอต่อการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรค

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย (8)

การป้องกันกำจัด :

5. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรค ถอนต้นที่เป็นโรคนำไปเผาทำลาย แล้วพ่นต้นที่เหลือด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น โพรคลอราซ 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไดฟีโนโคนาโซล 25% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์เบนดาซิม 50% เอสซี อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นทุก 5-7 วัน สารแต่ละชนิดไม่ควรพ่นติดต่อกัน เกิน 4 ครั้ง ควรสลับกับแมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อสาเหตุโรค ควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวอย่างน้อย 15 วัน

โรคแอนแทรคโนส หรือหอมเลื้อย ^(๑)

การป้องกันกำจัด :

6. ปลุกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่สกุลหอมกระเทียมหมุนเวียน เพื่อลดการระบาดของโรค
7. ในกรณีปลุกหอมเพื่อผลิตหัวพันธุ์ ควรเก็บเกี่ยวในช่วงที่มีความชื้นในอากาศต่ำ และหลีกเลี่ยงไม่ให้หัวพันธุ์ที่เก็บเกี่ยวแล้วถูกฝน

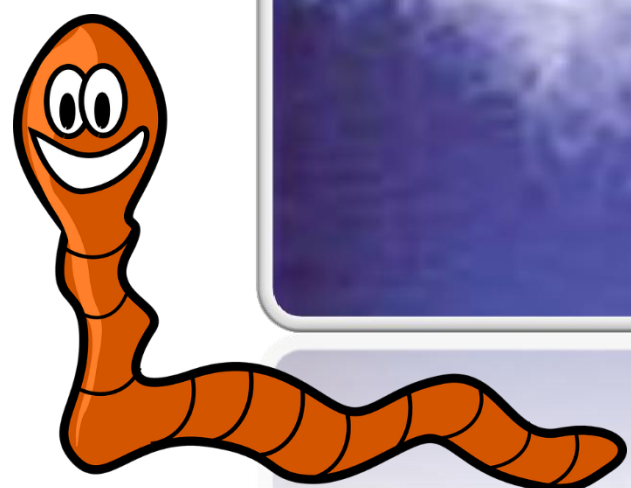

โรคพืชที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

หนอนกระทู้หอม (beet armyworm)

หนอนกระทู้หอม (beet armyworm) (2)

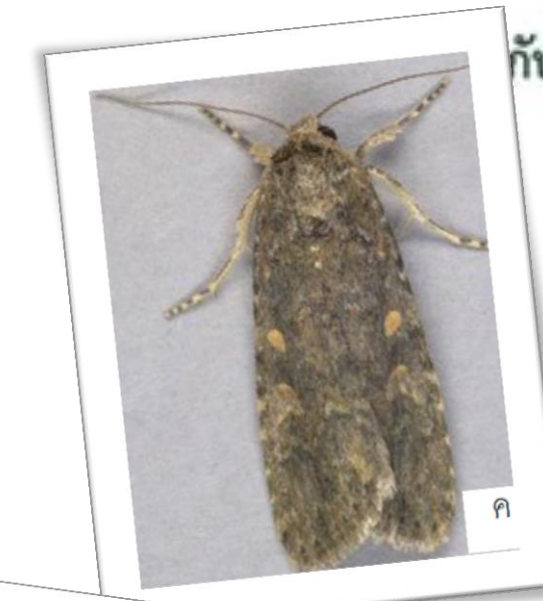
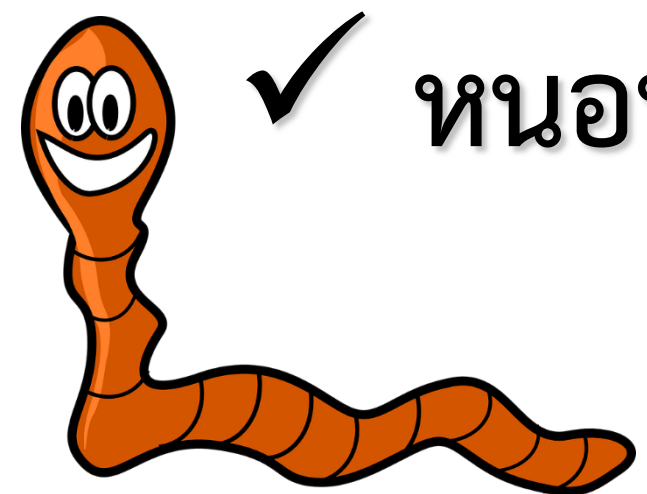
หนอนกระทู้หอมเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับหอมแบ่ง มีพฤติกรรมชอบหลบซ่อนตัว การระบาดจะรุนแรงมากในช่วงฤดูร้อน โดยหนอนวัยแรกเมื่อฟักออกจากไข่จะอยู่เป็นกลุ่มกัดกินผิวใบหอมแบ่ง และในระยะหนอนวัย 2 จะเจาะเข้าไปกัดกินเนื้อเยื่อในหลอดหอมแบ่ง ความเสียหายรุนแรงเกิดในระยะหนอนวัย 3 ซึ่งจะแยกย้ายกัดกินทุกส่วนของพืช หากปริมาณหนอนมากความเสียหายจะรุนแรง ผลผลิตจะเสียหาย และคุณภาพไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

หนอนกระทู้หอม (beet armyworm) (3)

ลักษณะและการทำลาย

- ✓ ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน วางไข่เป็นกลุ่มสีขาวมีขนปกคลุมอยู่บนใบหอมแบ่ง
- ✓ หนอนวัยแรกกัดกินผิวใบหอมแบ่งเป็นกลุ่ม และจะเจาะเข้าไปในหลอดหอมแบ่งในระยะหนอนวัย 2 ทำความเสียหายรุนแรง **ในระยะหนอนวัย 3** โดยหนอนจะเคลื่อนย้ายกัดกินทุกส่วนของพืช
- ✓ หนอนวัยสุดท้ายจะลงไปเข้าดักแด้ในดิน

หนอนกระทู้หอม (beet armyworm) (4)

การป้องกันกำจัด

- ✓ **วิธีเขตกรรม** : การไถพรวนดินตากแดด เพื่อฆ่าตัวหนอนที่อยู่ในดิน การทำลายซากพืชอาหาร เพื่อลดแหล่งอาหารในการขยายพันธุ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้ช่วยลดการระบาดของหนอนกระทู้หอมในการปลูกหอมแบ่งครั้งต่อไป
- ✓ **วิธีกล** : โดยการเก็บกลุ่มไข่และตัวหนอนทำลาย สามารถลดการระบาดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หนอนกระทู้หอม (beet armyworm) (5)

การป้องกันกำจัด (2)

- ✓ **การใช้สารจุลินทรีย์ฆ่าแมลง** ได้แก่
 - การใช้เชื้อแบคทีเรีย (บาซิลลัส ทุริงเยนซิส) ที่มีจำหน่ายเป็นการค้า (ตารางที่ 1)
 - การใช้เชื้อไวรัส (นิวคลีโอโพลีอีโดรซิสไวรัส) หนอนกระทู้หอม เช่น ดีโอเอ บีไอโอ วี 1 (กรมวิชาการเกษตร) เป็นต้น (ตารางที่ 1)
- ✓ **การใช้สารฆ่าแมลง** : การใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันกำจัดหนอนกระทู้หอม ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 การใช้สารจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดหนอนกระทู้หอม

ชื่อสามัญ	อัตราการใช้ (กรัมหรือมิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร)	หมายเหตุ
เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส		ใช้ในระยะหนอนระยะบดน้อยและมี ขนาดเล็ก ถ้าหากมีการระบาดมาก ให้ใช้สารฆ่าแมลง
- (<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>aizawai</i>)	60-100	
- (<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>kurstakii</i>)		
เชื้อไวรัส		
นิวคลีโอโพลีฮีโดรซิส ไวรัส (Nucleo Polyhedrosis Virus)	30	

ตารางที่ 2 การใช้สารฆ่าแมลงให้มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดหนอนกระทู้หอม

ชื่อสามัญ	% สารออกฤทธิ์	อัตราการใช้ (กรัมหรือมิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร)	หมายเหตุ
ฟลูเบนไดอะไมด์ (flubendiamide)	20% ดับเบิ้ลยูดีจี	6-10	ควรใช้เมื่อหนอนมีขนาดเล็ก ถ้ามีการระบาดมากให้ใช้อัตราสูง และช่วงเวลาพ่นถี่ขึ้น และควรใช้สลับกลุ่มสารและใช้ไม่เกิน 2-3 ครั้ง ต่อฤดู เมื่อการระบาดลดลงให้ใช้สารจุลินทรีย์สลับเพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างความต้านทาน
คลอร์แรนทรานิลิโพรล (chlorantraniliprole)	5.17% เอสซี	20-30	
คลอร์ฟินาเพอร์ (chlorfenapyr)	10% เอสซี	30-40	
อินดอกซาคาร์บ (indoxacarb)	15% อีซี	20-30	
สไปนีโทแรม (spinetoram)	12% เอสซี	20-30	
อีมาเมคติน เบนโซเอท (emamectin benzoate)	1.92% อีซี	20-40	
ลูเฟนนูรอน (lufenuron)	5% อีซี	20-40	ใช้ในระยะหนอนระบาดน้อยและมีขนาดเล็ก ถ้าหากมีการระบาดมากให้ใช้สารฆ่าแมลง
คลอฟลูอาซุรอน (chlorfluazuron)	5% อีซี	20-40	

การผลิตหอมแบ่ง
รู้จริงเรื่องพืชกับกรมวิชาการเกษตร

วัชพืชและการจัดการ

วัชพืชและการจัดการ

วัชพืชในแปลงหอมมีทั้งวัชพืชประเภทใบแคบและวัชพืชประเภทใบกว้าง

- ✓ วัชพืชประเภทใบแคบ เช่น หญ้านกสีชมพู หญ้าตีนนก และ
ประเภทกก เช่น แห้วหมู กกทราย และหนวดปลาตุ๊ก
- ✓ วัชพืชประเภทใบกว้าง เช่น ผักโขม ผักเบี้ยใหญ่ หญ้ายาว
และ ผักโขมเกลื่อ เป็นต้น

แห้วหมู

ผักโขมเกลื่อ

วัชพืชประเภทใบแคบ เช่น หญ้านกสีกมพู หญ้าตีนนก

หญ้านกสีกมพู (*Echinochloa colona* (L.) Link)

หญ้าตีนนก (*Digitaria ciliaris* (Retz.) Koeler.)

วัชพืชประเภทใบกว้าง เช่น ผักโขม ผักเบี้ยใหญ่ หญ้ายาง ผักโขมเกลื่อ

ผักโขม

(*Amaranthus viridis* L.)

ผักเบี้ยใหญ่

(*Portulaca oleracea* L.)

หญ้ายาง

(*Euphorbia heterophylla* L.)

ผักโขมเกลื่อ

(*Chenopodium ficifolium* Sm.)

วัชพืชประเภทกก เช่น แห้วหมู กกทราย หนวดปลาตุก

แห้วหมู (*Cyperus rotundus* L.)

กกทราย (*Cyperus iria* L.)

หนวดปลาตุก (*Fimbristylis miliacea* (L.) Vahl)

การป้องกันกำจัดวัชพืช

✓วิธีเขตกรรม :

การไถหรือพรวนดินก่อนปลูกพืช การใช้วัสดุคลุมดิน เช่น ฟางข้าว แกลบดิบ การใช้มือถอน หรือใช้จอบถาก

การป้องกันกำจัดวัชพืช

- ✓ **สารกำจัดวัชพืช** : การปลูกด้วยหัวพันธุ์ พ่นสารกำจัดวัชพืชคลุมดินทันทีที่ก่อนหรือหลังปลูก และขณะพ่นดินต้องมีความชื้น ได้แก่
- ✓ อะลาคลอร์ 48 % อีซี อัตรา 150-175 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร
 - ✓ เมโทลาคลอร์ 72 % อีซี อัตรา 75-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร
 - ✓ เพนดิเมทาลิน 33 % อีซี อัตรา 175 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร
 - ✓ ออกซาไดอะซอน 25 % อีซี อัตรา 80-100 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร
 - ✓ ออกซีฟลูอร์เฟน 23.5 % อีซี อัตรา 40-50 มิลลิลิตร ผสมน้ำ 20 ลิตร
 - ✓ ฟลูมิออกซาซิน 50 % ดับฟิวพี อัตรา 5-7 กรัม ผสมน้ำ 20 ลิตร

* หมายเหตุ: ใช้พ่นบนพื้นที่ 1 งาน

การเก็บเกี่ยวและ การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

- ✓ เก็บเกี่ยวผลผลิตสดเมื่ออายุ 40-50 วัน
- ✓ ใช้มือถอนขึ้นมาทั้งกอ นำไปทำความสะอาดไม่ให้มีดินติด และระวังไม่ให้ใบช้ำก่อนที่จะรวบรวมสู่ตลาดต่อไป
- ✓ หลังเก็บเกี่ยวให้นำเข้าที่ร่มทันที ไม่ควรวางไว้กลางแจ้งแดด

การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว (2)

- ✓ บรรจุในถุงพลาสติกที่เจาะรูรอบด้าน หรือบรรจุในตะกร้าหรือเข่งที่บุด้วยวัสดุที่ป้องกันการชูดขีด เช่น ใบตอง ไม่ควรบรรจุปริมาณมากเกินไป จะทำให้ต้นหอมบอบช้ำเสียหายได้
- ✓ สถานที่วางพักหรือบรรจุจะต้องมีอากาศถ่ายเทดี และอยู่ห่างจากสิ่งปฏิกูล เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรค

การเก็บเกี่ยวเพื่อทำหัวพันธุ์

- ✓ หอมแบ่งที่เริ่มแก่แล้วจะสามารถสังเกตได้จากสีของใบจะเขียวจางลง ปลายใบเริ่มเหลืองและใบมักจะเอนล้มลงมาก
- ✓ หลังจากถอนแล้ว ต้องนำมาผึ่งลมในที่ร่มให้ใบเหี่ยวแห้ง
- ✓ คัดเลือกหัวพันธุ์ที่แก่จัด สมบูรณ์ ไม่มีรอยทำลายที่เกิดจากโรคและแมลง คัดหัวที่ฝ่อแห้งทิ้ง และฉีดพ่นสารป้องกันเชื้อรา เช่น เบนโนมิล และผึ่งลมให้แห้ง เก็บรักษาไว้ทำพันธุ์

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่หน่วยงานของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้

พันธุ์ การปลูกและดูแลรักษา

สถาบันวิจัยพืชสวน

✓ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

โทรศัพท์ 0-2940-5484-5

โทรศัพท์ 0-4581-4581

โรค แมลงศัตรู และ วัชพืช

สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

โทรศัพท์ 0-2579-3053

0-2579-8599

0-2940-7194